

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 » — »
Negyedévre . . . 2 » 50 »
Egy óra . . . — » 85 »
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. itélőtábla épületével
szemben,
hová az előfizetések és a
lap szétküldésére vonatkozó
fölszólások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. tábla átellenében,
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot vissza nemadunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal vesz föl.

A fölöslegesek.

Pécs, 1899. január 19.

Abba a rendszerbe, a melyben minden ki van forgatva a maga lényegéből, a melyben meg van hamisítva az egész alkotmányosság s csak üres formák leplezik fogyatékosan a rideg önkényuralmat, nagyon beleillenek az olyan sajtó-organumok, a melyek ellenzéki álarc alatt tolják a kormány szekerét s összes bajaink kútforrását abban keresik, hogy az ellenzék hamisítja meg a parlamentarizmust, mikor a többséget, a melynek bűnös eredetére szemet húnyunk, nem engedik érvényesülni.

Ilyen kitünő szolgálatot tesz az igazi parlamentarizmusnak az ellenzéki harc fölvétele óta a Magyar Hirlap, el nem mulasztva egy napot sem, hogy az ellenzék hol komoly korholással, hol gúnyos szarkazmussal le ne rántsza az obstrukció miatt.

Most, hogy az alkotmány törvényeinek megsértése ellen s a törvényes állapot helyreállítása érdekében a főrendek is akcióba lépni készültek, ezek is magukra vonták a Magyar Hirlap magas haragját s tegnapi vezércikkében egyáltalán fölöslegeseknek nyilvánította őket, fenyegetőleg figyelmeztetve azt az előkelő társaságot, hogy valahogy a kormánynak kellemetlenkedni ne merészkedjenek, mert különben rosszkor juttatná az emberek eszébe, hogy tulajdonképpen mit is keres a nemzet törvényhozásában ez az idejét mult s megcsúszott reakcionárius intézmény.

Nos abban az egyben igaza van, hogy mai képviselőházunk mellett csakugyan teljesen fölösleges a főrendiház abban az értelemben, amely neki az alkotmány szellemében létjogosultságot ad.

Ahol a két kamara rendszer létezik, pedig az alkotmányos államok legtöbbször ez létezik, a főrendiháznak mindenütt az a föladata és hivatása, hogy mérséklőleg hasson az alsóház radikalizmusára s az ellentéteket összeegyeztető közvetítő szerepét játssza a nemzet befolyását érvényesíteni hivatott alsóház s a főhatalom jogait képviselő korona között.

Hát ki állithatná azt a mi alsóházunkról, hogy abban oly radikális irányzat érvényesül, a melynek a főrendek által való mérséklésre egyáltalán szüksége lenne; ki állithatná, hogy a mi képviselőházunk olyan vehemenciával érvényesítene a nemzet jogait, hogy az a korona befolyását is veszélyezteti s a két hatalmi faktor egyensúlyát csak a főrendek közvetítő szereplése biztosíthatná.

Hisz nincsen a világnak az az arisztokratikus fölsoháza, amely versenyezhetne a mi képviselőházi többségünk reakcionárius hajlamaival. Hát nem a képviselőházból indult ki nálunk minden intézkedés, mely a kormányhatalom túltengését s a nép jogainak, szabadságának mind szűkebb körbe való szorítását célozta; nem-e a képviselőházi többség áll utjában szívós erőfeszítéssel minden törekvésnek, mely a

politikai jogositványokat a kor haladó szellemének megfelelően a nép szélesebb rétegeire kiterjeszteni akarja?

Az ilyen képviselőháznak csakugyan nincsen szüksége a fölsoház mérséklő konzervatizmusára. De a korona befolyásának biztosítására is teljesen szükségtelen nálunk a fölsoház, mert hisz a képviselőházi többség egyebet sem tesz, mint lesi a korona intését, hogy azt mindenkor teljesítendő parancsnak véve keresztülvigye.

Hogy erre nézve mindjárt kézzelfogható példával is szolgáljunk, hivatkozunk a Pester Correspondenz tegnapi számára, a melyben a szabadelpvűpárt egyik előkelő tagja kijelenti, hogy a kormány olyan utasítást hozott Bécsből, hogy *Ausztriának és Magyarországnak a külfölddel szemben vámpolitikai egységnek kell maradnia* és hogy Ausztria és Magyarország közt ne állítsanak föl vámsorompók. *Magyarország tehát ne ténylegesítse külön vámtérületi jogát Ausztriával szemben.*

E szerint tehát a korona akarata az lenne, hogy Magyarország mondjon le a gazdasági önállósághoz való jogának érvényesítéséről. S mit tesz ezzel szemben a nemzet jogainak és érdekeinek letéteményese, a képviselőházi többség? Meg sem kíséri az ország jogát érvényre juttatni, hanem törvényül elfogadja a legfölsőbb óhajtást s a nemzet törvényes jogának ténylegesítését egyszerűen kizárja a tehető engedmények köréből.

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Egy eltörött báburól

— A »Pécsi Figyelő« eredeti tárcája. —

Megpróbálom, talán el tudom mondani anélkül, hogy panaszkodnám . . .

Egy picike aranyos leányról szól a mese, no meg az ő eltörött, megunt bábujáról.

Az aranyos leányka csak a boldogságot ismerte a földön. Az életnek csak erre az oldalára nyílt a kilátás az ő nagy, verőfényes ablakából.

Ennivalóan bájos kis leányka volt. Anyyira ártatlan naiv gondolkodásában, hogy midőn egy havas karácsonykor a megszokott babák mellett valami mást — nagy leánynak való — ajándékot is talált, úgy érezte, mintha most neki sirnia kellene.

Elrendezgette ajándékait a régiek közé, boldog volt; de ha reá pillantott az új ajándéka, megint csak eszébe jutott valami.

Mintha ő ezt a mai hangulatot már egyszer érezte volna. Megijedt a gondolattól; de úgy érezte, hogy mégis igaz.

Az ám . . . ! Egyszer egy reggel, midőn fölpillantott párnái közül s a tavaszi nap su-

garai ott táncoltatták az aranyos fényben fűdöző porszemeket a levegőben, valami furcsa gondolat motoszkált a fejcskéjében. Boldogan mosolygott a napsugár játéka s olyan aranyosnak látta a szoba minden zegét-zugát.

És az a hamis gondolat nem nyugodott.

A picike aranyos leányka felöltözött, elvégezte apró munkáit, odaült ablakához s talán már el is kallódott volna a gondolat a tovább húzódnó napfény aranyos porszemek között, ha az a kópé nem akkor megy arra . . .

. . . Hirtelen lehajtotta fejét a munkára s föl nem nézett volna a félvilágért sem. Jó is, mert amaz meg egyre bámult a picike, aranyos leány ablakába.

Ekkor szeretett volna egy nagyot sirni. Azóta már érezte sokszor e hangulat hatását, de annyira még egyszer sem, mint épen ma, midőn az új karácsonyi ajándék eszébe jutatta, hogy ő most már félig-meddig nagy leány.

El akarta űzni e gondolatát. Neki űlt délutánonkint újlag játéka, de hiába, még a legnagyobb öltöztetés közben is ott hagyta a babukat, ha eszébe jutott megszokott ablaka . . . És csodálatos! ez a pillanat mindig összevágott azzal, amidőn az a kópé boldogan bámult föl a picike, aranyos leány verőfényes ablakába.

Azután már nem is sirt a kis leány. Megszokta a gondolatot, mint a karácsonyi ajándékot . . . de azért aranyos, picike leány maradt; ártatlan, naiv, mint ez a mese.

Egyszer véletlenül összekerültek. Nem sokat beszéltek, vagy talán egyáltalán nem is beszéltek, de azért ők ketten megértették egymást. A gúnyolódó emberek ha látták őket az utcán, mosolyogtak rajtuk s hamiskásan reájuk mondták, hogy holdsugárból van fonva a szerelmök . . . És ez egyszer találó volt a hasonlat. Olyan volt ez a vonzalom, mint a halvány holdsugár; nem tűzött forróan, de azért ezüstös környezetével boldogságba ringatta a lelkeket.

A picike, aranyos leányka álmodozott a boldogságról. Építették együtt ábrándjaikat s annyira el tudták képzelni a valót, hogy abban a hitben ringatóztak, hogy ők meg tudnák becsülni is a boldogságot, ha közéjük telepednék le.

Pedig hát nem úgy volt.

A picike, aranyos leányka egyszer megkérdezte a bámulóját:

— Mondja csak! maga igazán nem sétál többet az ablakunk alatt? Azt mondják, hogy elmegy innen. Igaz lenne az?

Megkérdezte, de azután elfordította fejét. Amaz szavalt fölízgatott lélekkel a válasz fájdalomairól, a kötelességről, mely távozni kész-

Hát kell itt főrendiház, a melynek föladata a korona befolyásának megvédése a nép akaratának túltengő befolyása ellen? Elméleti alkotmánytan szempontjából bizony nem marad semmi teljesítendő föladata, de azért teljesen fölöslegesnek a főrendiházat csak az mondhatja, akinek a valódi alkotmány intézményei útjában állnak önkényuralmi tendenciáinak megvalósításában.

S a magyar főrendiház éppen szükséges voltát bizonyította be azzal a mozgalommal, amely kebelében a törvényellenes állapotok megszüntetése érdekében megindult. Megmutatta ezzel, hogy nemcsak a korona jogainak, de a nemzet alkotmányának is hivatott öre.

Az ország egyik legfőbb közjogi méltósága, a hercegprimás fejezte ki aggodalmát azon *megdöbbentő állapot* fölött, a melybe jutottunk s a miniszterelnök erre azt feleli, hogy ha a kibontakozást ebből a helyzetből megtalálni nem fogja, akkor is a további akciója az alkotmányos keretekben s a törvényes formákban fog továbbmenni.

Hát mit jelent ez? Azt, hogy a kormányelnök azt a törvényen kívüli állapotot, a melyet a hercegprimás megdöbbentőnek mondott, még most is az alkotmányos keretekben s törvényes formákban mozognak tartja s éppen nem osztja a hercegprimás aggodalmát, különben nem vethette volna oda olyan könnyedén, hogy ha nem sikerül ebből a kibontakozást megtalálni, hát egyszerűen folytatni fogja a megkezdett utat.

Erre a miniszterelnöki kijelentésre méltó felelet volt az a fölrirati javaslat, melyet *Széchenyi* Imre gróf terjesztett elő s melyben a főrendek arra kéri ő Felsőgét, hogy *alkotmányos jogait akképp méltóztassék gyakorolni, hogy az alkotmányos állapotok mielőbb teljesen helyreállítsanak*, teszik pedig arra való hivatkozással, hogy a törvényen kívüli állapot fölötti aggodásukban osztózik az egész közvélemény.

Ime tehát, alsóház és felsőház szerepet cseréltek. A mikor az alsóház többsége maga ad fölhatalmazást a kormánynak a

törvény ellenére való kormányzásra s azt akarja elhíttetni, hogy ezzel törvényesítette az alkotmány fölfüggesztését, akkor a főrendiház tiltakozik a törvénysértés ellen s ő tolmácsolja a nemzet aggodalmát a trón zsámolyánál.

Hát furcsa ez az állapot valóban, de bizony nagy szükség van az alkotmányvédő főrendiházra akkor, a mikor az alsóházban alkotmánytörő többség támogatja a kormányt a nemzet ellen intézett merényletnek kivitelében.

Kórházunk dicsérete a külföldön.

Pécs, 1899. január 19.

Egy Stirlingben (Skótszág) megjelenő nagy angol ujság »*The Stirling Observer*« január 11-iki számában egy Pécsről kelt és Miss *Bruce*, a köztünk megtelepedett angol nyelv-mesternő egyes tollából származó hosszú levelet közöl, a melynek városi közkórházunkat méltató részét már azért is érdekesnek tartjuk közölni, mert jobban szoktuk megbecsülni azt, a mink van, ha tudjuk, hogy ebben a külföld jár elől jó példával.

Miss *Bruce* idevonatkozó tudósítása a következő:

Egy könnyebb fajtájú tifuszjárvány, melyet a fertőzött víz használata idézett elő, alkalmat nyújt a helybeli közkórház kitünőt kiemelni. Sok dolog szolgáltat okot panasza Pécsre, sok középkori szokás bántja, bosszantja azokat, ki nyugoti Europa felvilágosodottabb tájairól kerültek ide, de ami kórházunkat illeti, ha az egész világot ide hívjuk is, hogy jöjjön és itéljen ő maga, habozás nélkül állíthatom, hogy egytől egyig el fogja ismerni, miszerint ebben a tekintetben paratlannul állunk.

Önkéntelenül is az a kérdés tolt fel, ki a létesítője ennek a modern intézménynek? Erre más felelet nem lehet, mint: *Erreth* Lajos dr., egy független vagyoni állású ur ember, ki lelkét lehelte belé munkájába s aki vetélkedhetik a világ orvosi tekintélyeinek sok nemes géniuszával.

Elméleti szempontból magam is szeretek az orvosi tudomány titkaiban kontárkodni, de gyakorlati érvényesülésének színtere iránt bizonyos idegenkedéssel viseltettem egész a legutóbbi időkig, a mikor is alkalmam volt e szép intézet falai közé lépni, mely a gyógytudományoknak itteni szentelt csarnoka.

picike, aranyos leányka mosolygott, a bámuló boldogan számolta lépteit odakint az utcán.

De talán olykor mégis eszébe jutott az első? Van benne valami. Eszébe jutott. Mikor üres volt odalenn az utca s nem járt senki sem arra, akkor egy pillanatra feltűnt emlékében az.

Egy hideg téli délután sok dolga akadt. Ujra a karácsony ígérkezett. Az emberek siettek a munkával, hogy rendben találja őket az ünnep.

A picike, aranyos leányka odakünn segített a konyhán. Egyszer valamiért beszaladt a szobába, kipillantott az ablakon s valaki nagyot köszönt neki. Elpirult, azután megint sirni szeretett volna.

Ott künn alig tudták hasznát venni. A szivecskéje valami régi nótáról mesélt s ő el akarta hallgattatni azt. Amaz meg odalent egyre bámult a picike, aranyos leányka napsugaras ablakába. Eszébe sem jutott, hogy ez a sugár meg épen a téli nap sugara volt.

Tavaszi verőfény után téli napsugár... ezt hozta a jövő.

És így volt vele a picike, aranyos leányka is.

Elgondolkozott ábrándjain, eszébe jutottak a boldogan szótt álmok, de már másféle világításban. Most nem az édes, sejtelmekkel

Egy orvostudori oklevéllel bíró német hölgy látogatása szolgáltatta az alkalmat az intézet belső berendezésének megismerésére s be kellett vallanom, hogy *Erreth* dr. műve által a legkellemesebben meglepetve s mélyen meghatva voltam.

Az épület emeleteit nagy tágas termek foglalják el férfi és női betegek részére. A termek a kor legujabb vívmányainak alkalmazásával vannak berendezve, tökéletes rend, csend és tisztaság uralkodik az egészen, levegő, világosság szinte felesleges bőségben van. A műtő-terem valóságos csoda a maga nemében. Nappal tágas ablakain özönnel árad be a világosság, míg az esti homályban villamlámpák ép oly pazarul teszik meg e szolgálatot.

A külön szobák mintaképei a kényelemnek, hol csekély 3 frtnyi díjért a műtőre szoruló beteg is könnyű szerrel szabadul meg bajától, a nélkül, hogy szenvedései színterének még a látása is bánthatná. Egy ügyes készülék segítségével a már szobájában elaltatott beteg a liften a felső emeleten levő műtőterembe szállítatik, hogy utóbb ugyanazon az uton, még mielőtt felébredt volna, visszatérjen szobájába, hol öntudatra térve, a régi környezetben nem bántja a különféle műszerek látásának emléke.

A betegek mosdókészülékei mintaszerűek s minden oly tiszta és csinos, hogy a kórházi élet itt elveszti azt a borzalmas jellegét, a milyennek azt a avatlan ember képzele.

Az ápolónők az »Irgalmas testvérek« rendjéhez tartoznak, kik valódi jölteveői a szenvedő emberiségnek s a külvilág ámulva kérdezi, honnét veszik a jóságos türelmet, a melyre oly nagy szükségük van nehéz hivatásuk teljesítése közben. Anyagi haszon nem kecsegteti őket, mert rendi szabályaik szigorúan tiltják jutalom elfogadását a saját számukra, nagy örömmel fogadnak azonban adományokat a kápolna disztízésére s még nagyobb az örömük, ha megemlékezésünk a gondozásuk alatt álló szegény kis árvákról, kik a kórház melletti telken épült Rudolfinum-árvaházban neveltetnek. Ezt báró Fejérváry főispán innen el akarja helyezettetni, mi ha megtörténik, ez a telek is a kórházhoz fog csatoltatni s *Erreth* dr. bölcs élelátásával kellően fel fog használtatni, még nagyobb kényelmére azoknak, kik az ő gondozását igénybe veszik.

Egy elszigetelt pavillon, a kórház területén belül építve, mégis a főépülettől teljesen elkülönítve, szolgál a ragályos betegek számára. Itt az elővigyázati rendszabályokat *Erreth* dr. és kartársai oly lelkiismeretes

teli tavaszi napsugár, hanem a hideg decemberi verőfény szolgáltatta a háttért.

Picike szívével nem tudta eleinte megérteni a változást.

Eltöprengett rajta.

Talán-talán bántotta is egy picit, hogy olyan sokáig nem is gondolt szegényre — de azután hamarosan bele találta magát az új helyzetbe.

— Megváltoztak a körülmények — sutogta magában s erre a hatalmas fölfedezésre helyreállt a nyugalom szivecskéjében.

Igy hát rendén van a dolog. A »megváltozott körülmények« megmagyaráznak mindent. Ő most már nagy leány lett. Az meg régen volt... azóta már a szoknyáját is megtoldották egy ujjnyival. Az idén már a megszokott karácsonyi baba is elmaradt. Mit gondolna ő akkor arra a régi, gyerekes álmra? Végének kellett lenni; el kellett mulnia, mint a hogy elmulik a tavasz s jön utána a perzselő nyár...

... Lehunyta szemeit s a selymes szempillák alatt elmerengett a picike, aranyos leányka azon, a mi meghozza a tavasz után a nyárt, a hol már éget a szenvedély hatalma.

Az első találkozáson mindjárt tudtára adta a »megváltozott körülményeket.«

Meglepően játszotta szerepét. Midőn este

teti; mint a hogy már ily ünnepélyes pillanatban szokás. Azokra a szép szavakra talán reá mondták, ha hallották volna, hogy nem az övéi — mert ilyenek az emberek — de azt a könyecsept, a melyet szégyenkezve törült el szemeiben, azt a legnagyobb rosszakarattal sem lehetett volna eltulajdonítani.

Egy kicsit elérzékenyültek, de csak egy pillanatra, azután megint csak mosolyogtak s építették tovább a jövőt.

Az a jövő... az a jövő... milyen édesnek képzeljük álmainkban s minő gorbán vágja szemünkbe a meztelen igazságot.

Itt talán mégsem; ez még mind magán viseli a boldog ifjuság zománcát, az illúziók keresetlen naivságát.

A picike, aranyos leányka egyedül maradt. Visszatért bábuihoz, álmodott, játszott álmaival tovább.

Ha egyiket meguntta, eltette a lomok közé. hadd várjon ott a föltámadásra; ha a másik eltörtött, eldobta, vagy odaadta valakinek, a kinek talán még így is örömet tudott vele csinálni.

Ha babáit otthagya, az ablaknál valami munkába fogott, elnézte az embereket. Akadt hamar valaki, a ki megbámulja az aranyos, szőke leányka verőfényes ablakait.

Csak hogy ez a verőfény már az őszi napsugár volt. De hát ezt észre se vették. A

tartják be, hogy a baj tovább hurcolása teljesen ki van zárva s minden járvány kitörése már csirájában elfojtva.

Barátnóm *Kirchdorfer* kisasszony hangosan dicsérte mindazt, a mit látott, míg Erreth dr. szeretetreméltó figyelemmel s az idegenek iránt nem szünő udvariassággal, a mi minden magyarnak jellemző tulajdonsága. kalauzolta a remek intézet különböző osztályain át, mely létrejöttét nagyrészt az ő gondosságának, nagylelkűségének és tudományos ügyességének köszönheti.

Ilyen vezetővel az élükön természetesen az orvosi kar sem marad vissza az ember-szerető gondosságban, a melylyel a szenvedő emberiség fájdalmait enyhíteni igyekeznek és *Kaufert* dr., *Schmidt* dr., és még egy másik fiatal orvos, kinek törzsgyökeres magyar nevét azonban leírni nem tudom, méltó segédei lelkes főnököknek s vele együtt versenyt igyekeznek lépést tartani az orvosi tudomány legújabb vívmányaiban.

Mondanom sem kell, hogy mily megnyugvással hagytam el e helyet. Nem kellems dolog idegen országban betegágyba kerülni, de meg vagyok győződve, hogy ha újra ugy hozná magával sorsom, hogy elveszítsem egészségemet, nincs mitől tartanom. Erreth dr. kórházának falai között orvosi ügyesség, barátságos és szelid ápolás, békés és csendes környezet fognak fogadni, hol az Ég segédelmével visszanyerhetem azt az egészséget, melyet csak akkor becsülünk meg, ha egyszer elvesztettük.

E. A. Bruce.

Hirek.

Pécs, 1899. január 18.

Szárnyakon a városon át.

(A báli névsor.)

A farsangi idény beálltával a báli névsor olyan elmaradhatatlan kelléke a bálók, táncestélyek és pikniknek, mint akár a résztvevő bájos hölgyek — remek toalettjei.

Csak hogy míg az utóbbi előállítás a kereskedők kötelessége, az előbbi a báli referenseknek kell elkészíteniök.

Nem panaszkodhatunk e munka ellen, hiszen ki látott ennél kedvesebb foglalkozást, mint csokorba szedni a tavasz édes, szédítő illatú virágait, összeszedni a báltermek parkettjén lejtő szép hölgyek névsorát?

Csak hogy egy-egy látogatottabb estélyen igen könnyen megesik, hogy a szerencsétlen báli referens egy-egy virágot elejt a csokor-

elbujt a hófehér párnák közé, egészen meg volt elégedve önmagával.

. . . És mégis róla áldott . . . Ilyenek a megváltozott körülmények.

Várta másnap a találkozást, leste tegnapi viselkedésének hatását.

Ez nem maradt el . . .

Hisz szegény, amaz is észrevette, hogy a picike, aranyos leányból más — más leány lett. Fájt neki, de büszkesége el akarta titkolni szenvedéseit.

A picike, aranyos leányka látta ezt . . . No, ha az meg nem néz már merően fel az ablakba . . . ha már így van, hát legyen egészen így . . . Meg fogja ő mutatni, hisz már elhatározta babaszívvel, hogy ezután nagy leány lesz.

Pedig hát mennyire kis leány volt.

Elgondolkozott a büntetésen. Elhatározta, hogy úgy tesz, mint bábujaival.

. . . Ha meguntá, elteszi a lomok közé, hadd várjon ott a föltámadásra . . . de ez meg mintha el volna törve . . . akkor eldobja, hátha akad valaki, a ki megszanja szegényt.

Ez az eltörött bábu sorsa.

. . . Arra persze nem is gondolt, hogy hisz ő törte össze . . .

Zombory Dezső.

ból, egy-egy nevet véletlenül ki is hagy a névsorból.

S mi történik ekkor? A szegény báli tudósító mit sem sejtve sétál végig az utcán, s örömmel előzékenyen köszön egy fiatal hölgynek, ki tegnap még a legjobb barátja volt. De hiába várja azt az eperajkakon megjelenni szokott kedves mosolyt, az ajkak zárva maradnak, köszönését nem fogadják, csupán egy fagyos tekintet az egész, mit köszönésére válaszolnak.

S ha olyankor megkérdezi, hogy mivel vontá magára e meg nem érdemelt megvetést, a fiatal hölgy gúnyosan mosolyogva válaszol:

— Ugyan mit törődik maga azzal. Hiszen tegnap annyira sem méltatott, hogy a bálban észrevegyen. Még a névsorból is kihagyott!

Tessenek elhinni, mélyen tisztelt bálrendező bizottságok, hogy az Eifel tornyot, ha összedől, újra fel lehet építeni, egy, az égből alápottyant meteort vissza lehet tán varázsolni a menyboltra, de ezt a hibát jóvá tenni, fájdalom! a lehetőségek közé kell sorozni.

Azért felkérünk benneteket óh fecske-szárnyu-frakkos, rendező-jelvényes urak, ha van szívetekben egy szikrányi könyörület. segítsétek a szerencsétlen báli tudósítók helyzetén, szedjétek el a pénztárnál a belépő hölgyek meghívóit, vagy pedig kegyeskedjétek összeírni a bálban megjelent bájos hölgyek névsorát mindjárt a belépésnél, mert ellenes esetben magatokra vessetek, ha nemsokára gyűjtést rendeznek, egy halottá lett báli tudósító koszorújára, kit megölt a — *névsor-csinálás!*

(A talált jeggyűrű.)

A ki azt hiszi, hogy derék városunk szűkölködik kikapós férjekben, az alaposan téved, mit igazol ez az alább elmondandó kis historia is. A napokban egy eléggé kellemes külsejű úr jelent meg az ügyeletes rendőrbiztos előtt, s nem minden zavar nélkül jelentette:

— Kérem biztos ur, elvesztettem a jeggyűrűmet!

A rendőrbiztos discret ember s tudja méltatni az ilyen balesetekbe került férjek kellemetlen helyzetét s a szent meggyőződés határozott hangján jelentette ki:

— Majd kerestetni fogjuk!

A kellemes külsejű ur boldogan dörzsölte kezeit azon reményben, hogy talán sikerülni fog újra jeggyűrűje birtokába jutni, mielőtt az »asszonyka« észre venné a hibát.

De fájdalom! Másként történt.

Alig érkezett haza a kellemes külsejű ur, az asszonyka frou-froui alatt veszedelmes fellegek tornyosultak s minden bevezetés nélkül rátámadt férjére:

— Hol van a jeggyűrűd?!

A férjecske ötölt, hatolt egy darab ideig, de aztán bűnbánóan kinyögte:

— Elvesztettem.

— No megkerült már — szól az asszonyka diadalmasan férjének s egy felbontott levelet nyújtott át, melynek borítékából kihullott az elveszett jeggyűrű.

A kellemes külsejű ur, szinte megdermedve olvasta a levelet:

»Kedves barátom!

A jeggyűrűdet *aztán* megtaláltam. Mint becsületes megtaláló elküldöm neked. Jutalmat nem várok, sőt én szolgálak még ráadásul egy jó tanácssal. Ha máskor el is mégy a »Viechmarkt«-ra álarcosbálba, ne tedd a jeggyűrűdet a mellényzedbe, s ne add ki magad férj létedre — legénynek! Mint látod, ismerlek szép maszk!

Különbén csókol

Mici.«

Azt beszélnek a rossz nyelvek, hogy a kikapós férj kicsi asszonykája ma is csak azon töpreng, hogy mit jelenthet a levélben az az »*aztán*«.

Gencsi Gerő.

Napirend 1899. január hó 20-án.

Naptár: péntek, január 20. — Róm.-kath.: Fábrián és Sebestyén. — Prot.: Fábrián és Sebestyén. — Görög-kel.: (jan. 8.) György. — Zsidó: Schebat 9. — Nap két 7 óra 41 perckor; nyugszik 4 óra 41 perckor. — Hold két délben; nyugszik 2 óra 50 perckor éjjel. A Nap reggel 6 óra 48 perckor a vizöntő jegyébe lép.

Időjárás. Kilátás a központi meteorológiai intézet jelzése szerint: száraz, enyhe, később csapadék várható.

Katonai utóállítás a Scholz-sörházban reggel 8 órakor.

Színház: délután 3 órakor »Himfy dalai«; este 7 $\frac{1}{2}$ órakor »B. a. l. e. k.« énekes bohózat; itt először.

— (Az erdészeti bizottság ülése.)

A baranyamegyei állandó erdészeti bizottság ma délelőtt tíz órakor ülést tartott a várme-gyeházán. A bizottságban résztvettek Hinka László elnöklete alatt Simonfay János, Halász Géza kir. erdőfelügyelő, Weidinger Jenő, a bizottság előadója és jegyzője. Tárgyalás alá több folyó ügy került, nevezetesen néhány urbéresnek erdőterület csere iránti kérelme. Az ülés feltizenegy órakor már véget ért.

— (A vöröskereszt-egylet felhívása.) A magyar vöröskereszt-egylet igazgatósága felhívja azokat, a kik a vöröskereszt-egyleti, Erzsébet-szobor-gyűjtőivek birtokában vannak, hogy azokat az adakozók névsorának becsatolása és az aláírási iverk visszaszármaztatása mellett a begyűlt pénzzel legkésőbb március 1-éig az igazgatósághoz szolgáltatassák be. Miután az egyesület márciusban a gyűjtést lezárja, illetőleg a begyűlt pénzeket az országos szoborbizottság elnökségének átadja, kéri, hogy netalán üresen maradt aláírási iverket is küldjék vissza. Az egyesület eddigi gyűjtése 40.000 forint.

— (A Szigetvári Izr. Nőegylet)

1899. január hó 28 án Szigetvárott a »Korona« szálló nagytermében Füredi Kálmán pécsi zenekara közreműködésével zártkörű táncestélyt rendez. Belépti-díj személyenként 1 frt. Kezdeté este 8 órakor.

— (Adományok.) A népkönyha javára adakoztak: Zsolnay Vilmosné és Matyasovszky Teréz 10—10 frt. Jobst Lászlóné 2 frtot. A múlt vasárnapi thea-uzsonna alkal-mával Waniss Sándor 50 krral felülfizetett.

(Bucsu-vacsora.) A »Dárdai Polgári Olvasókör« a napokban saját helyiségében egyik buzgó tagja, Kollár Kálmán távozása alkalmából bucsu-vacsorát rendezett. A felkösöntőkben sem volt hiány. A dalárdisták Stefán Péter kántortanítónak ez alkalomra irt énekét adták elő, Kiszely N. János, az olvasókör elnöke megható beszédben bucsuzott a távozótól. Majd Nemes Sándor a társaság megbízásából átnyújtotta az ünnepeltnek a társaság tagjainak névaláírásával ellátott alkalmi »Emléklapot«. Végül Berger Lajos dr. ügyvéd humoros beszédben jóbarátaitól bucsuztatta a távozót. A cigányzenekar hangjai mellett kivilágos kivrattig tartott a kedélyes multság.

— (A pécsi jótékony nőegylet)

vasárnap délután saját helyiségében nagyobb műsorral egybekötött thea-uzsonnát rendez. A vasárnap délután tartandó thea-uzsonna műsorát még közölni fogjuk olvasóinkkal. Egyben annak kijelentésére kért föl bennünket a Pécsi Jótékony Nőegylet, hogy a rendezendő thea-uzsonnán a frissítőkért és theáért a belépő-díjon kívül külön ár nem fizetendő, úgyszintén, hogy a f. é. február hó 11-én tartandó estélyen a hölgyek *nem népies kosztümökben* fognak megjelenni, mint ezt laptársunk, a »Pécsi Napló« annak idején megírta.

— **(A thea-uzsonna jövedelme.)** A Pécsi Jótékony Nőegylet által mult vasárnap rendezett thea-uzsonna jövedelme 59 frt 60 krt tett ki. Ennyivel szaporodott a jótékony nőegylet tőkéje, mely hivatva van nem egy nyomorgó család szenvedéseit enyhíteni.

— **(Alakuló közgyűlés.)** Mint már jeleztük, a Fehér-kereszt -egyesület pécsi fiókjának alakuló közgyűlése f. hó 21-én (szombaton) d. e. 10 órakor lesz. Erre vonatkozólag Majorossy Imre polgármester ma a következő felhívást küldte szét a városi törvényhatósági bizottság tagjaihoz: »A midőn van szerencsém kiváló tisztelettel értesíteni, hogy a leleccgyermek felnevelését célzó Fehér Kereszt egyesület megalapítandó pécsi fiókja folyó évi január hó 21-én délelőtt tíz órakor a városház közgyűlési termében tartja meg alakuló közgyűlését, egyttal felkérem, hogy ezen emberbaráti intézménynek létesítését az egyletbe való belépés útján előmozdítani s ezen célból már az alakuló közgyűlésen megjelenni sziveskedjék. Ezen áldásos egyesület pécsi fiókjának minél számosabb taggal való megalapítása annyival inkább kívánatos, mert kellő érdeklődés és pártolás mellett városunkban egy leleccintézet létesítése is kilátásba helyeztetett. Azon reményben, hogy közérdekben kérelmünknek okvetlen eleget teend, maradtam kiváló tisztelettel Pécsen, 1899. évi január hó 14-én Majorossy Imre polgármester«.

— **(Eltűnt fiu.)** Müller Ádám, szent-istváni kovácmesternél tanonckodott Ruppel György, egy tizenöt éves gyerek. A fiúnak azonban nem tetszett a mesterség s ezt többször ki is nyilvánította azzal, hogy neki semmi kedve az élethez s legjobban szeretne meghalni. Nem sokat törődtek vele, míg egy szép napon hiába keresték mindenütt. A fiu eltűnt s azóta nem is került elő. A dárdai szolgabírói hivatal most elrendelte az eltűnt fiúnak a körözését. Ruppel György hosszukás arcú, fekete szemű, fekete haju fiu; termete közép s bal homlokán forradásos sebhely van.

— **(Sikkasztó pincér.)** Lipsier Sándor, pécsi születésű, 18 éves, izraelita val lása pincér Budapesten sikkasztást követvén el, a büntetés elől odább állt. A fiatal bűnös felcsapott pincérből pincérügynöknek s a helyszerezésekért előre felvett díjakat elsikkasztván, akik hozzáfolyamodtak, hogy szerezzen nekik alkalmazást, azokat ilykép cserben hagyta, ő maga pedig odább állt. Most keresik s ha megtalálják, el fogja venni megérdemelt büntetését.

— **(Katonai hir.)** Erdős Jenő, a pécsi 19-ik honvédegyezred nyilvántartásában álló tartalékos honvédegyezredes járulnok, saját kérelmére, viselt rangfokozatának megtartása nélkül, a honvédség kötelékéből elbocsájtatott.

— **(Az Engel-féle borhamisítási ügy.)** Az Engel-féle borhamisítási ügyben a budapesti V. kerületi kapitányság ítéletét az elítelt cég tagjai — tudvalevőleg — megfélebbítették. Az aktacsomót tegnapelőtt terjesztették fel a budapesti főkapitánysághoz, mint másodfoku fórumhoz. Ítélet alá azonban csak akkor kerül a felelősség, ha az Engel-cég folyamatban levő másik kihágási ügyét, mely elsőfokulag ítélettel már ellátva van, de

ugy a fővárosi VIII. kerületi előjáróság, mint az elítelték részéről felelősség tárgyat képezi, hasonlólag a főkapitánysághoz terjesztik.

— **(Halálozás.)** Kneifel Józsefné szül. Fritz Terézia f. é. január hó 18-án esti tíz órakor 52 éves korában elhunyt. Temetése f. hó 20-án délután fél négy órakor lesz az Alajos-utca 6. számú gyászszobából a szigetiekülvárosi temetőben levő családi sírboltba. A gyászmise az elhunyt lelkiüdvéért f. hó 21-én d. e. 10 órakor fog a Ferencrendiek templomában megtartatni.

— **(Eljegyzések.)** Zemanek Nándor gazdatiszt, tartalékos hadnagy, eljegyezte Bodó Ilonát, özvegy Bodó Istvánné leányát Pécsen. — **Szentpéteri** József, laskói tanító eljegyezte Strobelt Idát, özvegy Strobelné leányát Székesfehérvárott. Szervó János nagyikikindai ékszerész eljegyezte Stern Klementint, Stern Ede pécsi szállásbiztos leányát, Mária-Gyűdön.

— **(Halál az aknában.)** Mint lapunk zártakor értesülünk, Bányatelepen ma halálosvégű szerencsétlenség történt. A Károlyakna felhúzógépet javította három ács s a mint dolgoztak a gépen, az aknába nyíló ajtó kinyílt s az egyik munkás belezuhant. Úgy találták meg az akna mélyén teljesen összezsúrolt testét, melyben már nem volt élet. A szerencsétlenül járt ember nevét, a halálos balesetre vonatkozó vizsgálat adataival együtt csak holnap közölhetjük.

— **(A baranya-szentlőrinci ifjuság)** február hó 5-én este 7 és fél órakor a nagyvendéglő nagytermében a baranya-szentlőrinci »Temetkezési egyesület« pénztára javára Műkedvelői előadást, utána konfetti és nemzetközi világpostával egybekötött táncmulatságot rendez.

— **(Közszégi tisztújítások.)** Kövágószőlősen tegnap volt a közszégi tisztújítás Waniss Sándor járási főszolgabíró vezetése alatt. Megválasztottak: közszégi bírónak Bence Ádám; helyettes bírónak Soós József; esküdtekké Egedi József és Buzás József; közgyámmá Koszér József, mindnyájan egyhangulag. A főszolgabíró a választás példás rendben való lefolyásáért és a polgárok egyetértéséért elismerőleg szólott a néphez a választás után; az új bíró szintén beszédet tartott, megköszönve polgártársai bizalmát s ígérve, hogy a bizalomnak hű kötelezettségteljesítéssel igyekeznek megfelelni. — **Olaszon** f. hó 18-án az előjáróság megválasztván, bíró lett Schäffer Fausztin, helyettes bíró Jerant Márkó, esküdtek lettek Bartolovics János, Polics Ilia, Jerant Stipo és Berghoffer János. Közgyám lett Richter Lénárd.

— **(A legujabb bacillus.)** Dr. Cluwe Glasgowban eddig ismeretlen bacilust fedezett föl a tejben. Ez pálcika alakú s a földlemezzen való elrendezkedésnél igen hasonlít a difteria bacilushoz; a különböző táptalajokon való izolálásnál azonban attól eltérőnek mutatkozik. Hogy vajjon kárt okozó tulajdonságai vannak-e e bacillusnak, az még a vizsgálódás tárgyát képezi.

— **(A telefon jubileuma.)** Ugy használjuk ugyan a telefont, mintha sohasem lettünk volna nélküle, de tudvalevő dolog, hogy egészen új találmány. De már száz év előtt is produkáltak valami távbeszélő félért, legalább 1799 jan. 14-ikén (VII év nivose 24.) Parisban bemutattak egyet. A Moniteur megemlékezett a készülékről, amelyet föltalálója, B. polgártárs, telelőgnak nevezett el. A Moni-

teur kifejti, hogy a készülék még nehéz, bizonylódott szerkezetű, de nagy jövője van. Minden háznál fogják használni, különösen a vidéken és beszélnek majd rajta a szobából nagy távolságokra. B. polgártárs a Champdemarson az ő telelőgjával egy beszédet akart hallatni, amelyet a direktórium elnöke mondott volna Luxenbourgan. Örültnek nézték és majd hogy be nem zárták.

— **(Grófnő mint chasonette-énekesnő.)** Egy bécsi café chantantban legközelebb egy Stadnicka grófnő lép föl, mint énekesnő. A grófnő története a következő: Mint Pignatelli hercegnő ereiben, az ő ereiben is olasz vér forr. Előkelő istriai családból származik. Atyja, midőn ő született, tartományi törvényszéki elnök volt, s most mint udvari tanácsos áll nyugdíjban Bécsben. Még kis leány volt, mikor anyja meghalt. Atyja másodszor nősült s az ő sorsa azóta rosszra fordult. Mostoha anyja egy leányt hozott a házhoz s ő egyikkel sem tudott összeférni. 1878-ban, 16 éves korában, megismerkedett egy életvidám gavallérral, Stadnicka Henrik gróffal, s szülei ellenzése dacára nőül ment hozzá. A házasság nem volt boldog. A gróf nem igen volt vagyonos. Ez magában véve nem zavarta volna a házasságot, de más dolgok jöttek közbe. A gróf rendkívül ingerlékeny, ideges volt, s gyakoriak voltak a házi perpatvarok, annál inkább, mert a gróf folytonos féltékenykedéssel gyötörte őt. Végre elváltak. E kölcsönös válás dacára később többször éltek rövid időre közös háztartásban. A házasságból egy tizenkéteves Henrik nevű fiu származik. A nyolcvanas évek elején a gróf Bécsből Amerikába ment, hogy ott valami egzisztenciát keressen. Sportismereteinél fogva sikerült is megfelelő állást nyernie. 1887-ben ő is követte oda s egyideig New-Yorkban ismét együtt éltek. Nemsokára újra szétváltak, de a grófnő 1890-ig New-Yorkban maradt egy barátnőjével. Végre nem akart ennek terhére lenni s visszatért Európába és ettől kezdve nomád életet élt. Majd Galiciában volt férje rokonainál, majd saját családjánál s barátainál. A grófi rokonok minden segínyt megvontak tőle s atyja, aki a kis Henriket magához vette és gondját viselte, ő érte nem sokat tehetett, úgy, hogy a segély csak nagyon gyéren érkezett. Nyilvános fölléptével kettős célja van. Jövedelmi forrást akar magának szerezni, s egyszersmint meg akarja mutatni az ő büszke grófi rokonainak, hogy nincs szüksége rájuk. A grófnő sikereket remél fölléptétől. Különösen — mint a tudósító megjegyzi — impozás jelenség, félreismerhetlen nyomaival az egykori nagy szépségnek.

— **(Az anyanyelv és a hadsereg.)** Mindenki tudja, hogy, a közös hadseregben — sajnos — egyszerűen »anyanyelv« a magyar állam nyelve. A német a hadsereg nyelve; tót, cseh, szerb, oláh és magyar, az mind anyanyelv. Az egyik ezred anyanyelve tót, a másiké oláh, a harmadiké magyar. A szerint, a mint az illető ezred legénységét Kassáról, Lugosról vagy Körösről, Kecskemétről sorozzák. Néhány év óta a tisztek kötelesek bizonyos határidőn belül meg is tanulni az ezred anyanyelvét. Miért? Mert a legénység nem tud a hadsereg nyelvén. Így aztán a raporton a magyar baka persze emígyen beszél:

— Herr Hauptmann, melde gehorsamst, elszakadt a bakancsom, kérek ujat.

Vagy pedig:

— Her Hauptmann, bitte gehorsamst, kérek reggelig kimaradást.

A százados ur természetesen nem ad cipőt, se reggelig kimaradást, de a baka legalább épen viszi a nyelvét rapportról, mert magyarul beszélhet.

Igy volt ez eddig.

De nem lesz ez így ezentúl. A 4-ik hadtestparancsnokság területén legalább most hirdették ki napiparancsban az összes ezredkének, hogy — risum teneatis — az anyanyelv használata nagyon elharapódzott, tehát senkise

felel, hogy a hadsereg nyelve egyesegyedül a német. Ezt használja máától fogva minden legény a lehetőség legvégső határáig.

A bölcs rendeletnek meglesz az eredménye.

Eddig csak a baka nem értette meg, hogy mit felelt neki a rapporton a százados; most már a százados sem fogja megérteni, hogy mit kért a baka.

— (Egyleti hírek.) A pécsi »Katholikus Kör« jövő hó 5-én tartja évi rendes közgyűlését Apponyi Géza gróf elnöklete alatt. A kör február 6-án nagyobb szabású felolvasóestélyt is rendez, melyre most folynak az előkészületek. A kör táncestélye február 13-án (húshagyó hétfőjén) lesz. — A »pécs-budai-külvárosi kath. kör« február 5-én a Scholtz-sörházban táncvigalmat rendez. Belépti-díj 40 krajcár lesz.

— (Kisértet.) Hogy a lélek nem vész el a sirban, és hite az emberiségnek. Hogy a lélek halál után is megtartja jellemét, tulajdonságait, melyekkel a testben birt és hogy képes az élőkkel érthetőleg érintkezni, jót, rosszat tenni: ezt tanítják a spiritisták. Hogy a lelkek halál után tisztító processzuson mennek át: (purgatorium) ezt egybehangzólag tanítja a spiritistákkal a kath. vallás; a spiritisták szerint a lelkek szférákban tartózkodnak s magukat folyton tökéletesítik, míg a legfelső szférába nem kerülnek, az Isten közelébe; addig azonban a földiekkel érintkezhetnek s néha carnificálódhatnak is. Sokszor hallunk hirt a kisértetekről is, kikben a nép hisz; hogy egyes házakban megjelennek, láthatókká lesznek, sőt garázdálkodnak. A nép imádsággal és vallási szertartásokkal védekezik a kisértetek ellen. Van rá eset, hogy a kisértetek szerepét élők veszik magukra és ijesztegetik a jámbor népet s mindig sok idő kerül bele, míg az álkisértetet leleplezik. Mostanában Ukk községben garázdálkodik egy kisértet a községi bíróság házában, még pedig éjjel és nappal egyaránt: akik bemerészkednek, megveri őket, a bírót különösen kunirozza, megveri, homokot szór az ételébe, nem engedi aludni. Keresik már régóta, de hasztalan, a pap is beszentelte a házat, végre a hatóság is figyelmes lett a dologra s elrendelték, hogy a főszolgabíró tartson vizsgálatot. Most egész Zalában kíváncsian várják, hogy ki lesz az, aki kisértetel.

— **Függő lámpák** ma már nélkülözhetetlen részei a szobaberendezéseknek. Nem is használati tárgyak azok már, hnaem valószínű műrekek és a gyárosok versenyre kelnek egymással a függőlámpák és csillárok mentől művészibb előállításában. *Schönwald* Imre pécsi ékszerész nagy üzletét legújabban lámpaberendezésekkel is gazdagította és e célból egy külön raktárhelyiséget reádeztett be hol a legizlésebb függőlámpák, csillárok, álló és kar-lámpák gyönyörű villamos világítási készülékek bámulatos gazdag választékban kaphatók. Egy egy bronz és majolika lámpa valódi kiállítási darabot képez, remekeit a francia műiparnak, mely műizlést és csint áraszt szét magától. Ezek a lámpák és csillárok, villamos izzó testek aránylag a legolcsóbbak és hasznosságuk mellett a legszebb szobadiszül szolgálhatnak. Ajánljuk azt megtekintésre már csak olcsóságuknál fogva is.

Művészet, irodalom.

○ **A kecskeméti színházról is elesett Somogyi.** A belügyminiszter tegnap arról értesítette az Országos Színész-Egyesület tanácsát, hogy az utóbbi véleménye ellenére is, a kecskeméti színház igazgatását 1900. virágvasárnapjáig Micsei L. Györgynek adta. A Színészegyesület, amely ilyen körülmények közt

minden törekvést a magyar színészet ügyének fölvirágoztatására meddőnek tart, e héten rendkívüli ülést tart, a melyen testületileg le fog mondani. A kecskeméti színházra akart pályázni Somogyi Károly is, aki így tehát e színházról is elesett.

○ **Bemutató előadás.** Holnap este kerül a pécsi nemzeti színházban bemutatásra Herveé bájos operetteje a B. a. l. e. k. mely a magyar színház legjobb repertoire darabjai közé tartozik

A város holnapi fogadalmi ünnepe alkalmából Somogyi direktor délután 3 órakor is tart előadást, mely alkalommal »Himfy dalai« kerül színre.

○ **Somogyi népköltészet.** A magyar néprajzi társaság tegnap délután ülést tartott Budapesten az akadémiában, Szalay Imre miniszteri tanácsos elnöklete alatt. A felolvasó ülés egyetlen tárgya Vikár Béla felolvasása volt Somogy megye népköltéséről. A felolvasást nagyszámú és előkelő közönség hallgatta meg. Vikár Béla népköltési gyűjteménye a Kisfaludy társaság számára készült és a szövegekhez tartozó dallamokat, melyek fonográfal vannak fölvéve, Wlassics miniszter intézkedése folytán Vikár a nemzeti muzeum néprajzi osztálya részére gyűjti. A szövegek között nagyon sok régi balladaféle van, szebbnél-szebb változatokban, mint Fejér László. A három árva, A királyfi, A halálra táncoltatott leány, A sári kigyó stb., továbbá gyönyörű elbeszélő fajta költeménynek a pásztoréletből: de legtöbb a betyártörténet, melyek nagyrésze Somogyban termett, a betyárvilág romantikájának e klaszszikus földjén. A legnagyobb és méltó figyelmet keltettek a dallam mutatványok, melyeket Vikár a néprajzi muzeum új fonografján eszközölt. A kis gépek fényesen reprodukálták a fölvételeket; a dallamok páratlanul eredetiek, nagyrészt merőben ismeretlenek, vagy a már ismertek pompás új változatai. A közönség alig tudott eltelni az élvezettel, melyet ez a tősgyökeres magyar népzene szerzett neki. Az érdekesebb nóták, a melyek nagyobb tetszésben részesültek a következők:

A lapai telefonya, telefonrud de magos!
Tetejibe jaz porcollán de poros!
Reá vagyon tekerve jaz kutya drót!
Lő se jesik, mégis leadí a szót!

Elindultam, el is möntem messzire,
Beleértem egy nagy barlang erdőbe.
Csak azt hallom fülemile szájából,
Ucsut mérnek a lapai magtárbul,
Ucsut mérnek, üszökkal van keverve,
Azér nincsen az bérösnek ereje.

Ángyom, ángyom, édös ángyom,
Mér szeret kee, mér szeret kee,
Mér szeret kee, mér szeret kee,
Ojjan nagyon, ojjan nagyon?
Ha szeret is ojjan nagyon.
Ki ne vilá-, ki ne vilá-,
Ki ne vilá-, ki ne vilá-,
-gosétsa kee, -gosétsa kee,
Mert; Ha kivilágossan szeret,
Mögirillik, mög is szóllik,
Az embörök, az embörök

○ **A Fekete vér** második előadását tegnap este csekély számú közönség nézte végig. Jókai fantáziájának regényes alakjait maguk a szereplők se tudták már tegnap oly elfogadhatóan elénkbe állítani, mint a bemutató előadáson; különösen tulzásba esett *Somogyiné*, kinek legdrámaibb kitöréseinél csendes derűtség volt észlelhető a nézőtérben. *Ballát* is a hév többször nyelvbőlásokra ragadta; kitűnőek voltak azonban *Angyal* Ilka és *Bihari* Ákos. P. *Kovács* Mariska Citerája költőien szép volt. (→)

○ **B. A. L. E. K. Raymond és Burani** francia bohózatiró cég »Cabinet Piperlin« című bohózata B. A. L. E. K. (Biztosítás Asszonyok Ledérsége Ellen Kölcsönösen) cím alatt kerül színre holnap színházunkban. A darabnak — melyet a »Magyar Színház«-ban *Rákosi* Viktor (Sipulusz) és *Makai Emil* fordítá-

sában a múlt év december 3-án adtak először — meséje a következő:

Piperlin ur arra vállalkozik, hogy bebiztosítja a feleségeket a férj javára, úgy, hogy ha ilyen férjet megcsal a hitvese, Piperlin a szarvakért ötezertől egészen negyvenezer forintig terjedő kártérítést fizet. Piperlinnek tehát két dologra kell ügyelnie, föltéve, hogy nem akar tönkre menni. Először arra, hogy olyan férjjel lépjen üzleti összeköttetésbe, a kinek a felesége kevés hajlandóságot mutat a csapodárságra, másodsor pedig ügyelnie kell a biztosítás tartama alatt magára az asszonyra. Merlingard építési vállalkozó például negyvenezer frankra biztosította nejét, hogy Colombe asszony két évig meg ne csalhassa. Ennyi időre alkudott meg Piperlinnel. Piperlin belement az üzletbe, mert látott ő — mint mondja — már olyan asszonyt is, aki férjéhez három és négy évig is hű maradt . . .

Most azonban Piperlint nagy veszedelem fenyegeti. Colombe asszony egy festővel megakarja csalni az urát. Ez baj Merlingard urra nézve is, de még nagyobb baj Piperlinnek, a ki ez esetben a férjnek negyvenezer frank kártérítést tartozik fizetni. Pedig a biztosítás már négy hét múlva lejárna. Ha Colombe asszony még legalább négy hétig mérsékelni tudná vérenek erős pezsgését!

Ámde Colombe asszony már elvesztette türelmét. Férje elhanyagolja,

— Férjem, mondja, építési vállalkozó. Sokat épít, de soha sem vállalkozik . . .

Piperlinnek valahogy mégis meg kell akadályoznia Colombe ballépését. A harmadik felvonásban ez sikerül is neki oly módon, hogy az asszony ideálját, a festőt, aki eddig legényember volt, megházasítja.

S ezzel végződik a darab, melyhez Hervé irt dallamos, pikáns zenét.

Farsangi naptár.

Január 19. Hercenberger József tánciskolai bálja a Vigadóban.

Január 21. Kádársegédek szakegyletének bálja a Scholtz-sörházban, — Hercenberger József »Levente« táncestélye a Vigadóban. — A mohácsi Tornaegylet álarcos bálja a mohácsi Iparosok Olvasókörében. — Bar. sellyei olvasókör bálja a nagyvendéglőben. — Villányi ifjuság bálja a Worlicsek-féle szállodában. — »Bükkösd és Vidéke« társaskör táncestélye a bükkösi nagyvendéglőben. — A pécsi Polgári Kaszinó estélye.

Január 26. Polgári bál a Hétfejedelemben.

Január 28. Kath. Legényegylet bálja a Vigadóban. — Hadastyánok farsangi estélye a Scholtz-sörházban. — Asztalos-bál gyár-utca 7. szám alatt. — Bükkösi iparos-bál a nagyvendéglőben.

Február 1. Hivatalszolgák bálja a Scholtz-sörházban. — Házibál a Petőfi-vendéglőben. — A szigetvári jótékony nőegylet zártkörű jelmez-estélye az »Olvasó Egylet« helyiségében. — Táncvigalom az Uj sörgyárban.

Február 4. Athletikai Club bálja a Nemzeti Kaszinóban. — Vasuti műhelymunkások bálja a Vigadóban. Veterán-bál a Scholtz-sörházban. — A pécsi Polgári Kaszinó estélye.

Február 5. Cipész-, timár- és bőrkészítő munkások bálja gyár-utca 7. szám alatt.

Február 7. A pincérek zártkörű tánc-estélye a »Hétfejedelem« disztermében.

Február 9. Hercenberger nagy polgári bálja a Vigadóban. — Tea-estély Bar.-Sellyén a nagyvendéglőben.

Február 11. Pécsi Tornaegyesület jelmez-táncvigalma a Vigadóban. A pécsi Jótékony Nőegylet táncestélye a Nemzeti Kaszinóban.

Törvénykezés.

§ **Elvetett semmiségi panasz.** *Klein Ödön* a »Munkás«-ban megjelent »Gyilkolás sportból« című cikkeért tudvalevőleg a mult hóban megtartott sajtóügyi végtárgyaláson izgatás címén egy évi fogházra és 200 forint pénzbüntetésre ítélték. *Klein Ödön* ez ellen az ítélet ellen semmiségi panasszal élt. A semmiségi panaszt a budapesti kir. Kuria tegnapelőtt tartott ülésében elvetette.

§ **A veréb és a tuzok.** Ilyentéle arányban álltak egymással a felek abban az ügyben, melyből kifolyólag egy megijedt végrehajtó a hatóság elleni erőszak vádját emelte egy elaggott házaspár ellen. Ugy történt a dolog, hogy Engler Kálmán végrehajtó, dr. Lieber György felperes ügyvéd segédje Münz Sámuel, Milassin Miklós becüs és a szabolcsi kis bíró, megjelentek Kovács Ferenc és neje szabolcsi lakosok házában, hogy Csonka György javára *hatvan krajcár* tőke és járuléka erejéig végrehajtást foganatosítsanak. Mikor a négy férfi megjelent az öreg házaspár lakásán s előadták, hogy mi járatban vannak, az öreg anyóka határozottan kijelentette, hogy:

— Elmenjenek innen, mert olyant tőszök, hogy megemlegetik!

S erre elhalványodtak a hatósági férfiak. A végrehajtó reszkető kézzel megírta a megkeresvényt a csendőrséghez segélyért s nem sokára meg is jelentek a kakas tollas szuronyos urak, kiknek fedezete mellett aztán foganatosították a végrehajtást, *hatvan krajcár* tőke és járuléka erejéig. Ezenfelül a végrehajtó panaszt emelt a bíróságnál a Kovács házaspár ellen, hatóság elleni erőszak címén.

Tegnap tárgyalta ez ügyet a pécsi kir. törvényszék s mondhatni, hogy annyi derűtséget ritkán látott a kir. törvényszék tárgyalási terme, mint tegnap, midőn a vádolt házaspárt elővezették, ezt a két magával is tehetetlen öreget, kik a hamut is »mamunak« mondják már s kiktől a négy erős férfi megijedt.

A kir. törvényszék tekintettel arra, hogy Kovács Ferenc és neje akarva sem tudták volna aggkoruknál fogva a négy férfivel szemben a hatóság elleni erőszak büntetést elkövetni, Kovács Ferencet és nejét a vád és következményei alól felmentette.

§ **Gyujtogatás boszúból.** Hunyady Ferenc csuzai lakos boszúból felgyujtotta a szomszédja ifj. Tóth József házat. Hunyady a tett elkövetése után lebujt a ház pincéjébe és ott öngyilkossági kísérletet követett el, amennyiben egy konyhakéssel hasbaszurta magát. Azonban a tűz eloltása után sikerült még a gyujtogatót idejekorán kihuzni a pincéből és sebéből kigyógyítani. Az első végtárgyalás ebben az ügyben — mint annak idején mi is meg irtuk — mult évi december hó 18-án volt, mely alkalommal a kir. ügyész a körülményektől indítatva, indítványozta, hogy vizsgáltsák meg Hunyady Ferenc elméleti állapota. Ez megtörtént s az orvosok véleménye szerint Hunyady Ferenc teljesen ép elméjű. Miután a tettes beismerésben volt, a beismerés és orvosi szakvélemény alapján a pécsi kir. törvényszék gyujtogatás vádjával terhelt Hunyady Ferencet öt évi fegyházra ítélt. Az ítélet jogerős.

§ **Emberi vadállat.** Király Sámuel kocsis, 1898. évi november hó 15-én fát tu-

varozott a felső-puturla utcában, midőn arra jött Künstler Jakabné pécsi lakosnő Erzsébet nevű hétéves leánya, kit a kocsis felültetve szekerére a lakására csalt s ott állatias vágyainak kielégítésére használta fel. A kegyetlen embernek még volt bátorsága, a meggyalázott leánykát személyesen hazavezetni édes anyjához. A leányka, a kocsis rábeszélése folytán nem szólt a történetéről édes anyjának, ki csak néhány nap mulva szerzett a dologról tudomost. Azonnal el vitte a leányt Ludwigh Ferenc dr. városi orvoshoz, ki az orvosi látelertet kiállítva, a súlyos beteggé lett leánykát a közkórházba szállította. Onnan hozták a pécsi kir. törvényszék, ez ügyben tegnap tartott végtárgyalására, melynek folyamán a kir. törvényszék Király Sámuel nyolc évi fegyházra ítélt. Ugy az elítelt, mint súlyosbításért a kir. ügyész felebbeztek.

T a n ü g y.

(**Fizetés-javítás.** A dárdai róm. kath. iskolánál alkalmazott *Schmidt Vilmos* osztálytanító fizetését az iskolaszék négyszáz forintra egészítette ki.

A közönség köréből.

Tekintetes szerkesztőség!

A »Pécsi Figyelő« tegnapi számának eme rovatában »Egy adakozó« aláírással felhívás történt az iránt, hogy Pécsen létesíteni szándékolt közművelődési egyesület javára egybegyűlt pénzekről számadás tétessék. Ugy emlékezem, hogy a Nemzeti Kaszinó régi nyári helyiségében *Percel Miklós*, akkor volt főispán elnökle alatt még az 1885. évben lett egy szervező bizottság, ugyancsak *Percel Miklós* elnöklése mellett kiküldve; hogy azonban eme bizottság mikor tartott, vagy egyáltalán tartott-e gyűléseket, arra ma már nem emlékezem s így, mint eme bizottságnak annak idején megválasztott pénztárosa, csakis a hozzám befolyt összegekről adhatok számadást.

A hozzám befolyt összegek a következők:

1886. április hó 2-án: *Freytag Ferenc*, dunaszekcsői olvasókör elnökének gyűjtése a kör helyiségeiben 1886. március hó 15-én tartott társas vacsora alkalmával 15 frt 5 kr. (Ehhez járultak: Szantner Antal r. k. plebános 4 frt, *Freytag Ferenc* 2 frt, *Toponarszky Bogolyub* szerb plebános 1 frt, *Freytag Lajos* 1 frt, *Bácsmezei Rezső* 1 frt, *Capári János* 1 frt, *Treiber János* 1 frt, *Rochlitz István* 1 frt, *Henneberg István* 50 kr., *Farkas Antal* 50 kr., *Tucákovits János* 50 krajcár, *Hermann József* 50 kr., *Csiszár János* 50 kr., *Stipán János* 40 kr. és N. N. 15 kr.)

1886. ápr. 2-án *Herczenberger József* táncitanító gyűjtése 14 frt. (Ez összeg egy asztaltársaság által idegen szavak használatáért fizetett birságpénzekből gyűjtetett.)

1886. ápr. 2-án *Berki József*, zaláta ref. lelkes küldeménye 2 frt.

1886. aug. 2-án *Auber N. János* 6 évi tagdíj fejében (189. sz. gyűjtő iven) 5 frt.

1886. aug. 17-én *Nagy Gadó József* gyűjtése 252. sz. gyűjtő iven: 6 évre szóló tagdíj fejében: *Nagy Gadó József*, *Jankovits Hugó*, *Kovátsits József* és *Kovátsits János*, egyenkint 5—5 frt. Összesen 20 frt. Szabad adományképpen: *Nagy Gadó József* 5 frt, *Schöber István* 1 frt, *Horváth János* 1 frt, *Herceg Mayer* 1 frt, *Böhm Nándor* 1 frt, *Ruepprecht János* 2 frt, *Erreth Kálmán* 1 frt, *Gadó Mátyás* 1 frt, összesen 13 frt., végösszeg 33 frt.

1886. Aug. 18 *Szombathelyi József* né-

metbolyi körjegyző gyűjtése, 297. sz. gyűjtő iven, tagdíjak fejében: *Ballada Ferenc* 1 frt, *Szombathelyi József* 1 frt, *Schwarz Mór* 1 frt összesen 3 frt.

1886. aug. 19. *Jilly Ignác* n.-mágocsi körjegyző gyűjtése, 222. gyűjtő iven, tagdíjak fejében: *Jilly Ignác* 1 frt, *Szép Géza* 1 frt, *Veress Zoltán dr.* 1 frt, *Rosinger Vince* 1 frt, *Barázó József* 1 frt, *Cuppan Gyula* 1 frt, *Katic József* 1 frt, összesen 7 frt.

1886. aug. 25. *Bonyhádi takarékpénztár* adománya 25 frt.

1886. aug. 30. *Zsinkó István*, alapítói tagdíjképpen, 157. sz. gyűjtő iven 60 frt.

1886. aug. 31. *Dobszay Antal* adománya 302. sz. gyűjtő iven 3 frt.

1886. szept. 25. *Baranyavármegye*, alapítói tagdíj fejében 50 frt.

1886. december 11. *Antal Gyula dr.*, alapítói tagdíjképpen 100 frt.

1887. január 15. *Szegzárdi dalárda* adománya 10 frt.

1887. március 5. *Berzsenyi Jenő* joghallgató Budapest, egy 5 tagu asztaltársaság nevében 5 frt.

1887. március 10. *Benyovszky Manó*, bizottsági titkártól, mint a bizottság titkári hivatalához beérkezett adományok összege. (Ez összeget részletes kimutatás nélkül kaptam kézhez s így az egyes adakozók neveit fel nem sorolhatom) 350 frt. Összesen 682 frt 5 kr., s ezen a pécsi kölcsönös segélyző egyesületnél elhelyezett összeg után megjáró kamatok, 1899. évi január hó 1-ig számítva 415 frt 42 kr., teljes összegben tehát 1097 frt 47 krt tesz ki az egybegyűlt s a kamatokkal felszaporodott összeg 1898. évi december hó 31-ig bezárólag.

Megemlítendőnek tartom, hogy mértékadó helyen, már régebben is, több ízben tettem jelentést ezen összeg létezéséről, legutóbb pedig a pécs-baranyai muzeum-egyesület első előzetes értekezlete alkalmával *Majorossy Imre* polgármester urnak figyelmét hivatam fel ezen általam őrzött összegre s azon nézetemnek adtam kifejezést, hogy ezen, valamint ugyane célra másutt is befolyt összegek tán legcélszerűbben a létesítendő muzeum alapjául szolgálhatnak.

A tekintetes szerkesztő urnak

Pécs, 1899. évi január hó 19-én

kész szolgálja

Szigriszt Lajos.

Nyilatkozat.

A »Pécsi Figyelő« tegnapi számában a »Közönség köréből« cím alatt »egy adakozó« kérdést intéz az iránt, hogy a 80-as években Pécsen létesíteni szándékolt közművelődési egyesület pénzeivel mi történt? Az »egy adakozó« hivatkozik arra is, hogy az *akkori helyi lapokhoz* adományok folytak be. Minthogy az időben, vagyis 1886-ban a »Pécsi Figyelő« szerkesztője voltam, indítatva érzem magamat, hogy a »Pécsi Figyelő« szerkesztőségéhez címezett s kezemre bízott adományokra vonatkozólag nyilatkozzam.

A nekem átadott összegeket, az összegek átvétele után azonnal a »Pécsi Takarékpénztár«-ba helyeztem el s a betéti könyvecskéket — miután az egyesület meg nem alakult s a közadakozásból az egyesület javára befolyt pénzekre nézve rendelkezés egyáltalán nem történt — Pécs szab. kir. város pénztárába helyeztem, hol a két betéti könyvecské, az egyik 38209/1885. sz. százhuszonkilenc frt 55 krról, a másik 38210/1885. sz. százhuszonkét frt 7 krról mai napig 44 letét-főkönyvi szám alatt őriztetik.

Az egyik takarékpénztári könyvecskéből 1886-ban az előkészítő bizottság utalványozására 70 frt kivétellett, mely összeg meghívók, alapszabályok s egyéb nyomtatványok számlájának kiegyenlítésére s posta-bélyegekre lön fordítva. *Taizs József* ur számlája, a mint erről ma, a nála őrzött üzleti könyvekből meg-

győződtem, 50 frt 50 krt tett ki. A 19 frt 50 kr. kihordó- és postadíj.

A fölvetett ügyre vonatkozólag a magam részéről ennyit tartottam szükségesnek a nyilvánosság előtt kijelenteni.

A többire nézve feleljenek mások.

Pécsett, 1899. január 19-én.

Várady Ferencz.

Pécs szab. kir. város

meteorologiai állomása jegyzetei

1899. január 19. reggeli 7 órakor.

Barometer (redukált) = 66.4 mm. (emelkedő.)

Hőmérsék = 2.9 °C

maximuma: 6.6 °C

minimuma: 0.4 °C

Párányomás: 4.8 mm.

Relatív nedvesség: 85

Felhőzet: Cu. cn. N.W.

Szélirány s erő:

Csapadék 24 órai:

Változatlan.

Dr. Czire.

Vidéki hátralékosainkat tisztelettel kérjük, sziveskedjenek hátralékaikat mielőbbi beküldeni.

TÁVIRATOK.

— **Nincs kibontakozás.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Az ellenzéki pártok bizalmi férfiai ma folytatták a képviselőház első számú termében a kormány feltételei tárgyában tegnap megkezdett konferenciájukat, melyen Szilágyi Dezső is jelen volt. A tanácskozás délutáni egy óráig tartott s a hozott határozat szövegezése holnapra maradt.

Az ellenzékiek nyilatkozatot tesznek közzé, melyben megcáfolják Bánffyának a főrendiház tegnapi ülésén tett azt a kijelentését, hogy a tranzakciót az ellenzék kezdeményezte s bebizonyítja, hogy a kormány volt a kezdeményező.

Ujabb értesülésünk szerint az ellenzék vezeterei külön felkérték Szilágyit, hogy jelenjék meg konferenciájukon, hol elmondták neki, mit határoztak.

A szabadelvűpártban egész biztosan beszélnek, hogy a békeakció sikertelen maradt. Egy részük örül ennek, mások aggodniuk a következmények miatt.

A béke megkötése a házszabályok revíziója s a kiegyezés kérdései körül felmerült differenciákon szenvedett hajótörést.

— **Párbaj a torontáli botrányokból folyólag.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Dániel László volt főispán és Rohonczy Gedeon között a Budapesti Hirlapban megjelent „A rendszer Torontálban“ című cikkek miatt pisztolypárbaj volt. Dániel László provokálta Rohonczyt, a ki a cikkek íróját egyik torontáli beszédjében sértette. Sérülés nem történt, bár a golyók igen közel jártak a párbajozók fejéhez. A felek nem békültek ki.

— **Fegyelmi ítélet az egyetemi kör ügyében.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Az egyetemi tanácsból alakult fegyelmi bíróság tegnap tárgyalta az egyetemi kör vezetőségének fegyelmi ügyét. Mihákovics rektor hirdette ki az ítéletet, a mely szerint a kör veze-

tősége egyszerű dorgálásra lett ítélve. A rektor egyuttal közölte a vezetőséggel, hogy a kör kérvényét pártolólágg terjesztette föl a miniszterhez s így alapos a remény, hogy a kört mielőbb megnyitják.

— **A Károlyi requiem.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Ma délelőtt fényes gyászistentisztelet volt az egyetemi templomban Károlyi Ferenc lelki-üdvéért. Jelen volt az egész Károlyi család. Az első padosorban ült Károlyi Tibor és családja, ott voltak még Darányi miniszter, Kiss államtitkár, Tisza Kálmán, Apponyi Albert és még számos tagja a főváros főuri és előkelő társaságának

— **Eszterházy-Valsin Párisban.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Párisban szenzációt keltett Eszterházy-Valsinnak oda érkezése. Nem interjuváltatta meg magát. Különbösen Eszterházy visszatérése semmi incidensre nem adott alkalmat.

Budapesti börze.

— Saját tudósítónktól. —

Pécs, 1899. jan. 19.

A budapesti gabona-börze árai ma a következők:

Buza, őszre: —; későbbi szállítás: 9.49. — Tengeri, májusra: 4.85. — Rozs, márciusra: 7.99. — Zab, őszre: 5.8.0 —

Az értéktőzsdén az árák a következők: Osztrák hitelrészvény: 360.75. — Magyar hitelrészvény: 392. — Államvasut: 362.75. —

KIR. TÁBLAI ÉRTESÍTŐ.

1898. évi január hó 16-án s köv. napjain elintéztett ügyek.

(Rövidítések magyarázata: hh. = helyben hagyva, mv. = megváltoztatva, rmv. = részben megváltoztatva, fo. = feloldva, rend. = rendkívényileg vissza, ms. = megsemmisítve, rms. = részben megsemmisítve, vu. = visszautasítva, hna. = hely nem adatott.)

I. Polgári tanács.

Előadó: Püsch Antal.

V. 3023. gróf Festetics Benő s t. — özv. báró Augusz Antalné s t. Duna szagatás birt. kártalanít. — hh.

3159. Kobor József — Lepoglevits István s t. legelő illet. — hh.

III. 3226 Néh. Dr. Dulánszky Nándor hagy. — rend.

Előadó: Tóthossy Béla.

V. 2983. Gál Ferdinánd — Körmeny Sándor szerződ. érvényt. — hh.

2984. Tarró László — özv. Józsa Ferencné ing. tjog. — hh.

3107. Reisch Gáspár — Schiska Adolf számad. — mv.

3236. Lóci Mihály — Lóci Anna s t. ing. tjog. — hh.

1. Pasfai Zsófi — Kovács János házass. felb. — hh.

15. Cseh József — Lahn Erzsébet » » — hh.

18. Klámk Gyula — Kirckner Antónia házasság feib. — hh.

34. Györki János — Hajgató Ilona házass. felb. — hh.

35. Horváth Pál — Fekete Zsuzsanna » » — hh.

49. Kresz Katalin — Luy Jakob » » — hh.

Előadó: Kaufmann Nándor.

V. 3221. Simon János — ifj. Révész Máté s t. zjog törl. — rmv.

19. Tagyosi Csapó Vilmos — Weisz Jakab s t. 3339 frt 60 kr. — hh.

31. Gál Julianna s t. — ifj. Gál László s t. szerződ. érvényt. — hh.

50. Lackó és Popper — Radók Mihály s n. 174 frt 78 kr. — hh.

51. Siklósi takptár — Koron Sándor s t. 100 frt. — hh.

54. Ullmann M. Károly — kk. Visnya Aladár s t. 1000 frt. — hh.

Előadó: Holics Gyula.

V. 3220. Bausz Eszter — Pap József ing. birt. — hh. 3225. Józsa István s n. — Szivos Erzsébet köz. megszűnt. — rmv.

III. 3136. Mike Anna — Gruits József 1275 frt. — fo.

II. Polgári tanács.

Előadó: Röck Gyula.

V. 3121. Majorits Juli — ifj. Majorits János öröks. — rmv.

3194. Pusztai Lázár — Pusztai József ing. tjog. — hh.

3223. Hoffinger Katalin — ifj. Hoffinger György törv. oszt. rész. — mv.

3224. Pozsgai József s t. — Greiner Sámuel okir. kiad. — hh.

Előadó: Graff Károly.

V. 3197. Matolcsi József — Laufer Pál s t. vál. jog. — hh.

III. 3135. A m. tak. pénzt. közp. jelz. bank tkvi kiig. — rend.

3141. Marin András s n. felszól. — fo.

3142. Németh József — Németh József tjog. — hh.

3161. Gombóc Ferenc — Bok Horváth János tjog. — hh.

3163. Kopa István — Kopa Sára tjog. — rend.

3187. Schulek Anna — Varga Lajos perfelj. — mv.

3246. Goldfinger Armin — Einer János s t. végr. — hh.

3249. Dözler Ferenc — Salamon Gyula végr. — mv.

3254. Hagymássy Károly tjog. bek. — hh.

3255. Rédey Károly — Pacák Ágoston zjog előj. — rend.

3256. Rédey Károly — Pacák Ágoston zjog előj. — rend.

Előadó: Zsahokrszky Ferenc.

V. 3237. Gici János s t. — Blaskovits Mór törl. — hh.

7. Bauer Károly s t. — Iványi Mihály s t. törl. — rend.

57. Kis Józsefné — Balázs Józsefné bir. egyezs. megszűnt. — hh.

III. 3239. Eisner Jakab — Hufnagel János végr. mszűnt. — mv.

3247. Tomasek Imre — Cseh Miklósné végr. — mv.

3248. Spiegl Albert — Koprivec Ferenc végr. — rend.

3250. Pécsi kölcs. segélyző egyesület — Vig Rozália végreh. — ms.

3253. Kadarkut közseg — István Sándor s n. végr. — mv.

3258. Budapesten székelő m. takptár. — Ujvári József végr. — hh.

Büntető tanács.

Előadó: Böcz Alajos.

V. 38. Vérig József becs. sért. — hh.

III. 45. Bertalan György közcs. ell. kih. — hh.

54. Jakab Gáspár lopás stb. — fo.

59. Mayer Györgyné s t. lopás stb. — mv.

60. Varga József » — rend.

Előadó: Czigliányi Béla.

V. 34. Huber Gáspár gond. ok. suly. t. sért. — hh.

III. 3. Balog Károly suly. t. sért. — hh.

4. Kalina Károly » — hh.

5. Bojtos esendőr János suly. t. sért. — hh.

Előadó: Angyal Pál.

V. 33. Müller Anna s t. magzat elhajt. — mv.

III. 36. Lutár István s t. m. lak. sért. stb. — rmv.

39. Sipos György s t. m. okir. ham. stb. — hh.

III. 1. Kontra Mihály anyakönyvi kih. — fo.

55. Varga György rágalom. s becs. sért. — hh.

Előadó: Nábrácsky Lajos.

V. 35. Léc Gáspár gyilk. — hh.

37. Tomisza János org. — hh.

40. Gelencsér István sikk. — hh.

42. Oláh Borbála s t. lopás. — hh.

44. Tusk Ferenc halált ok. suly. t. sért. — hh.

61. Sárközi Ferenc s t. » — hh.

Előadó: Varga Nagy István.

V. 51. Ábrahám Erzsébet méhmagzat elhajt. — hh.

III. 2. Pájer Mihály közcs. ell. kih. — rmv.

46. Mayer Mátyás s n. m. lak. sért. — hh.

47. Pankász Mátyás közcs. ell. kih. — hh.

48. Gosztalai János » — hh.

58. Ragoncsa Imre sikk. — rmv.

Elintézésre kitézött ügyek.

Bejelentések 1899. évi január hó 23. s köv. napjaira.

I. Polgári tanács.

Előadó: Püsch Antal.

V. 73. Gálcs Józsefné — özv. Poklavec Mártonné takp. könyv.

103. Kolovratár Mária — Svancsics János ajánd. érvényt.

105. Csapó Katalin s t. — Csapó Nagy József s t öröks.
109. Győri Móríc férj. Varga Józsefné — Halász Ferenc ajánd. visszavonás.

Előadó: *Tóthossy Béla.*

- V. 3238. Gaál Boldizsár — Gaál János s t. 44100 frt.
6. ifj. Sándor Péter — id. Sándor Péter öröks.
30. Gál Éva s t. — Gál György holttá nyilv.
59. Jancsi Erzsébet — Jutács József házass. felb.
62. Jercsán Mária — Belics Lajos » »
106. Csernát Zsófia — Farkas Lajos » »
107. Menedek Sándor — Kovács Mária » »

Előadó: *Kaufmann Nándor.*

- V. 33. Magyar Mária — Magyar Athanasz s t. öröks.
63. Posch Etelka — Szalavári György és Antal birtok per.
115. Mindszenti Aurél — Schleien Alajos 700 frt.

Előadó: *Holics Gyula.*

- V. 3185. Zalamegye összesített gyámpénztára — Ruff Keresztély s t. 957 frt.
8. Szklepics Ágota — Szklepics József öröks.
53. Inhof Teréz — Inhof János 800 frt.

II. Polgári tanács.

Előadó: *Rökk Gyula*

- V. 3235. Horváth János s t. — Jankovich József ing. birt.
2. Kis Pap István — Ujlaki János s t. öröks.
36. Takács Mihály — Sick János szerződ. érvényt.
55. ifj. Kovács József — Joll Pálné s t. ing. t.jog.
56. Rosenzweig Lipót — Jelmann József s t. 875 frt.
60. Dujics József — Dujics János ing. birt.

Előadó: *Graff Károly.*

- III. 20. Topics József fia cég — Goldstein S. s t. végr.
48. Pollák Hermann — ifj. Dani János tlkv. kiig.
66. Rotter Bernát — Bernáth János végr.
76. öz. Zimmermann Józsefné — Fehér Károly végreh.
83. Mindszenti Aurél — Zeitfogel Ferenc s n. végr.
88. A magyar földhitelintézet — Krizsanics Erzsébet t.jog bek.
89. Ruzsits Katalin — Ruzsits Mátó s t. tlkv. kiig.
119. Keller Adolf — Schutheisz Pál zjog.
120. Németh Ignác s t. — Benyovszky Manó végr.
121. Béni József — Patai Erzsé s t. tilal. felj.
126. öz. Csávicz Szávóné — Csávicz Szevita szolg. bek.
130. Radics Román s t. t.jog bek.
133. Rosenberg József — Pogoi János végr.

Előadó: *Zsabokerszky Ferenc.*

- III. 4. Nagyarsány község — Pakuszi Péter végr.
47. Nagy Soós Zsófia tlkv. kiig.
84. Braun János — ifj. Braun János s n. végr.
85. Schwabach Viktor és Zsigmond — Donc Mihály s n. végr.
86. Pum Ferenc — Preller Alajos s t. végr.
87. Hirsch Izidor — Bogdán Miklós végr.
122. Kir. kincstár — Hauszmann Mátyás s n. végr.
132. » — Stefin Ferencné végr.
139. Kelemen János s t. — Illés Ferenc s t. som. per.

Büntető tanács.

Előadó: *Bocz Alajos.*

- V. 81. Hajdu György lopás.
117. Milasonits Cvetkóné becs. sért.
118. Zsíkó Máténé becs. sért.
119. Löwy Ede s t. » »
123. Schlenger Edéné » »
124. Karpf Márton s t. » »
126. Böhm Róbert k. t. sért.
III. 93. Tomisics János közcs. ell. kih.
94. Tóth Anna lopás.
109. Simonsics Lajosné közcs. ell. kih.
110. Domján István »
133. Soltics Apollonia s t. lopás.

Előadó: *Cziglányi Béla.*

- V. 52. Jahler Lajos vétkes bukás.
89. Csitkovits Pál emberölés.
103. Szekulics Szimó s t. emberölés.
104. Lizán András halált ok. súly. t. sért.
III. 92. Toplek Imre lopás.
166. Szabó Pál Józsefné s t. súly. t. sért.
167. Bajami Vilmos »

Előadó: *Angyal Pál.*

- V. 90. Szonnauer Péter s t. párviadal.
106. Tusek Pongrác erősz. nemi köz.
144. Seszták Antalné rágalm.
III. 95. Kis Péter »
130. Farkas Ferenc becs. sért. stb.
132. Weisz Sámuelné s t. rágalm.
145. Szikszay Ödön s t. »
146. Schön Lázárné s t. »
147. Löbl Frigyesné »

Előadó: *Nábrácsky Lajos.*

- V. 58. Zavaros János család bukás.
80. Pévec János sikk.
88. Pfeiffer Mihály család.
91. Lipschitz Samu sikk.

105. Biró Ferenc m. okir. ham.
120. Szabó István s t. sért.
129. Körmendi Józsefné többrendbeli lopás.

Előadó: *Varga Nagy István.*

- V. 79. Ágoston József hat. ell. erős.
86. ifj. Végh Ferenc szánd. emb. ölés
III. 131. ör. Bakó Antal s t. közcs. ell. kih.
150. Sutyor Istvánné közeg. ell. kih.
168. Turbók Mátyás s t. ing. vagy. rong.

Nyilt-tér.

Nyilatkozat a közönség köréből.

Köszönet nyilvánítás Amerikából.

Wilhelm Ferenc gyógyszerész úrnak, Neunkirchenben, Alsó-Ausztria.

New-York, 1898 május 18-án.

Tisztelt úr!

1895. november hó 12-én oly erős köszvény-fájdalmaim támadtak, hogy kénytelen voltam ágyba feküdni. Nyolc hónapot kellett egy helyütt mozdulatlanul töltenem, nem tudtam még egy hüvelyk tavolságot sem elérni, a testem súlya ezen idő letelte után 175 lbs súlyról 130 lbs súlyra leapt, jeléül azon iszonyu fájdalomnak, melyeket ezen idő alatt ki kellett állanom. Nem mulasztottam el különféle gyógymódok használatát, használtam liniments electric., török fürdőket stb., azonban sem ezek, sem az orvosok által előirt rendelvek használata után sem éreztem magamat jobban. az utolsó orvosom pénzt sem fogadott el, azon kijelentéssel hogy az eddig kiadott pénz is hiába lett kiadva

Ezen időben találkoztam egy barátommal ki a **Wilhelm-féle antiarthritikus antirheumatikus vértisztító theát**, mint köszvény elleni biztos gyógyszert ajánlotta.

En elmondtam neki eddigi kísérleteimet és hogy csekély a bizalmam. Azonban, úgy látszik, a sorsnak végzete vett arra, hogy mégis írjak Önnek azon reményben, hogy talán mégis akad oly gyógyszer, mely engem fájdalmaimtól megszabadít. Nem csalódtam, mert meggyőződtem, hogy csakugyan létezik oly megszabadító. Nem vagyok képes leírni azon borzasztó fájdalmakat, melyeket 3 év alatt szenvedtem és most úgy érzem magamat, mint egy ujonnan született gyermek, nem becsülöm annyira a világ minden kincseit, mint a **Wilhelm-féle antiarthritikus antirheumatikus vértisztító theát**.

Legyen oly szives és küldjön nekünk mielőbb b. C. O. D. 1 tucat (12) csomagot az Ön antiarthritikus antirheumatikus vértisztító theájából.

Önnek legjobb egészséget és hosszú életet kívánva, maradok kiváló tisztelettel

Gordon József M., 179. orchard st. New-York, az Amerikai egyesült államokban.

Kapható: minden gyógyszerárban.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

1190, 1191.

1899. sz.

Hirdetmény.

Pécs város tanácsa ezennel közhírré teszi, hogy a **Kis Makár-utca rendezési munkálatai 2296 frt költséggel, az Alsó Puturla-utca rendezési munkálatai pedig 3740 frt költséggel 1899. évi január hó 26-án délelőtt 9 órakor a gazdasági tanácssteremben** zárt ajánlati tárgyalással egybekötött nyilvános árlejtésen kiadatnak.

Fölhivatnak tehát pályázók, hogy a vállalati összeg 5%-ának megfelelő bánatpénzzel felszerelt zárt ajánlataikat **legkésőbb e hó 25-én déli 12 óráig a polgármesteri hivatalnál** nyujtsák be, vagy pedig a bánatpénz letétele mellett a szóbeli árlejtésen vegyenek részt.

A föltételek, terv és költségvetés **g. tanácsnoknál** a hivatalos órák alatt betekinthező.

Pécs, 1899. január 17-én.

A város Tanácsa.

HIRDETÉSEK.

Az indóház-utcában egy, két év előtt épült, elegánsan berendezett, vilanyvilágítás, vízvezetékekkel ellátott, **13 évig adómentes**

uj emeletes ház,

melléképülettel és kerttel, szabad kézből, jutányosan azonnal **eladó.** — Bővebbet e lap kiadóhivatalában.

Ingyen szederfa-csemete.

A földmivelésügyi m. kir. Ministerium országos selyemtenyésztési felügyelősége bárkinek **ingyen ad 2—3 éves**

magágyi szederfa-csemetét.

Városok, községek, néptanítók szállítást nem fizetnek; ellenben magánfelek a szállítási költséget viselik.

Megrendelésnél: vármegye, utolsó posta, vasut, esetleg hajóállomás pontosan bejelentendő.

Ha a csemetéket magas törzsű fákká neveljük, úgy egy katastralis holdnyi faskolába 7200 csemete helyezhető el olyformán, hogy a sorok egymástól egy meter, a sorokban a csemeték 80 centiméter távolságra álljanak.

Sövény alakításnál egy folyó méterre 3 darab, egy folyó öltre 6 darab esemetét számítunk.

Kik csemetét akarnak, ezt **sürgősen** jelentsék be.

A földmivelésügyi m. kir. Ministerium országos selyemtenyésztési felügyelősége, Szegzárdon, Tolna-megye.

Hirdetések jutányos áron vétetnek föl kiadóhivatalunkban.